

Присвята

Зеров Микола Костянтинович

Я туго ріс. Тож не дивуйте їм,
Тим недосвідченим, невправним звукам, —
Таким беззахисним, таким безруким
Я був тоді на торзі життьовім!

"Горби шалфейні" в килимі ряснім
Мене своїм не спокушали туком:
Дитячим радощам, наївним мукам
Складав я в'язки виснажених рим.

А потім підійшло гурманство слова:
Добірних звуків шата пурпурова
Оповіла мій символічний "блат";

Та почуття усохли соковиті:
Так просихає торфу чорний плат
По многосоннім і пекучім літі.

30.12.1933

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/prysviata